

Sygn. akt V CNP 40/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa E. B.
przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu [...] z udziałem interwenienta ubocznego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A.

o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2009 r.,
na skutek skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 21 marca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego na rzecz E. B. kwotę 63 600 zł z ustawowymi odsetkami, w tym 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia i 13 600 zł tytułem skapitalizowanej renty z odsetkami oraz rentę po 400 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 listopada 2006 r. z ustawowymi odsetkami, ustalił odpowiedzialność strony pozwanej na przyszłość, oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 237 zł tytułem kosztów postępowania i nakazał uiścić stronie pozwanej brakujące opłaty od pozwu.

W wyniku apelacji strony pozwanej, obejmującej orzeczenie dotyczące renty, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 53 600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2005 r., w punkcie II przez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda renty w kwocie po 200 zł miesięcznie poczynając od 8 lipca 2005 r. z ustawowymi odsetkami, w punkcie V przez zastąpienie kwoty 5 237 zł kwotą 1 066 zł, w punkcie VI w ten sposób, że nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa brakującą opłatę od pozwu: stronie pozwanej w kwocie 3 698 zł i powodowi z zasądnzonego roszczenia w kwocie 1 990 zł i 141,22 zł brakujących wydatków, oddalił apelację w pozostałej części i zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Od powyższego wyroku powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżając wyrok w całości, opierając skargę na podstawie naruszenia przepisów postępowania: art. 378 k.p.c. przez jego niezastosowanie i wskazując art. 378 k.p.c. jako przepis, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wypełniając wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazał, że w wyniku wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny poniósł szkodę w wysokości 2 131,22 zł wynikającą z konieczności uiszczenia tej kwoty tytułem kosztów postępowania zmienionych wyrokiem Sądu drugiej instancji, dodatkowo zaś kwota zasądniona od pozwanego na rzecz powoda została w punkcie I wyroku pomniejszona o 3 600 zł oraz w wyniku zmiany

orzeczenia w punkcie V wyroku należne powodowi koszty procesu zostały zmniejszone o kwotę 4 171 zł Suma kwoty, którą powód obowiązany był uiścić na rzecz Skarbu Państwa oraz suma pomniejszenia roszczenia daje wartość przedmiotu sporu niniejszego postępowania tj: 9 902,22 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wymogami konstrukcyjnymi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wskazanie, czy zostało ono zaskarżone w całości czy w części oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wymaganie art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c. jest spełnione jeżeli wskazany zakres zaskarżenia jest prawidłowy, to znaczy zgodny ze wskazaną wartością przedmiotu zaskarżenia (w sprawach majątkowych) oraz z rzeczywistym zakresem zaskarżenia wynikającym z uzasadnienia podstaw i zarzutów skargi. Natomiast wymaganie art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jest spełnione, jeżeli skarżący złoży oświadczenie, że szkoda wystąpiła, wskaże jej rodzaj i rozmiar oraz wykaże, że jest ona następstwem wydania zaskarżonego orzeczenia, a także powoła lub przedstawi dowody albo inne środki uwiarygodniające jego twierdzenia w tym przedmiocie (porównaj między innymi orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16). Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wyrządzenie szkody „przez wydanie zaskarżonego orzeczenia” oznacza, że szkoda musi powstać później, po jego wydaniu, a zatem poza związkiem przyczynowym z wydaniem zaskarżonego orzeczenia pozostaje „szkoda” polegająca na poniesieniu kosztów procesu związanych z postępowaniem, w którym wydano orzeczenie objęte skargą (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 sierpnia 2006 r. V CNP 104/06 i z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06, nie publ.).

Rozpoznawana skarga nie spełnia wymogów art. 424⁵ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Powód wskazał, że zaskarża wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, tymczasem jest oczywiste, że nie zaskarżył go w części oddalającej apelację strony pozwanej jak również w części zasądzającej na jego rzecz kwotę 53 600 zł, rentę po 200 zł miesięcznie, odsetki i koszty procesu. Wskazany zakres zaskarżenia jest zatem niezgodny z rzeczywistym zakresem zaskarżenia ani ze wskazaną wartością

przedmiotu zaskarżenia. Natomiast właściwy zakres zaskarżenia nie został prawidłowo określony.

Nie została też prawidłowo określona szkoda w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Jak wskazano wyżej nie mogą nią być koszty procesu wynikające w wydania zaskarżonego wyroku, zaś pozostała wskazana jako szkoda kwota 3 600 zł nie została sprecyzowana we wskazany wyżej sposób, umożliwiając uznanie, że skarżący uprawdopodobnił wyrządzenie tej szkody przez wydanie zaskarżonego wyroku.

Trzeba też zwrócić uwagę, że przytaczając podstawę skargi oraz przepis, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.), skarżący wskazał art. 378 k.p.c., bez oznaczenia paragrafu, choć artykuł ten ma dwa paragrafy, każdy dotyczący innych obowiązków procesowych Sądu drugiej instancji, a więc oba nie mogły zostać naruszone w ten sam wskazany w skardze sposób.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę.